

Vandrovala Kačenka,
ta rychtařova dcerka,
hejnam hej,
ta rychtařova dcerka.

Vandrovala dolinú,
až na lúčku zelenú,
hejnam hej,
až na lúčku zelenú.

Nadešla tam Janička
a on pásł konička.

Sedni, milá, v té trávě,
jískaj mi v mojí hlavě.

Při kopečku seděla,
jískati mu musela.

Co do hlavy pohlídla,
zaplakati¹⁾ musela.

Proč Kačenka truchlivá,
když do hlavy pohlídá?

Zle, Janičku, zle s námi,
černá mrakva²⁾ nad námi.

Nade mnú jest černá mhla
a nad tebu červená,
hejnam hej,
že nebudu tvá žena.³⁾

Janíček se rozhněval,
hned Kačence hlavu stal.⁴⁾

Položil ju na Dunaj,
a na Dunaj hluboký.

Jeli tamto pánové
od bystrého Dunaje.

Co, Janičku, co tam máš,

co kamenem pokládáš?

Hned Janička chytili,
k šibenici ho vedli.

Šibeničko šibená,
pro koho si stavena?

Čili pro mne samého,
či pro koho jiného.

Byl bych tebe ozlatil
od vrchu až do dna,
že nebyla hodna.

1) rozplakat se

2) velká mhla je

3) A ta mhla je celý deň,
zhyněš, Janku, ten tydeň.

4) Kačence pohlavek dal.

Zhyne-li já ten týden,
zhyneš ty ten dnešní den.

Chytil ju za ručičku,

hodil ju do rybničku.

Do rybničku ju hodil
a kamenem přiložil.

Páni ze zámku jeli,
Kačenku tam viděli.

Uviděli Kačenku
za sukničku zelenú.

Do kočárku ju vzali,
do města s ňú přijeli.

Prostřed rynku stanuli,
po rychtáři se ptali.

Ptám se já vás, Fojtová,
máte-li syna doma?

Můj syn sedí za stolem,
jí rybičky s rosolem.

Co kerý ráz okusil,
okenkem vyzřít musil.

172. UVÁZANÁ

362.

Z Nětčic

V černým le - se v há-jičku, ai, v černým le - se v há-ji-čku na - mló - val šo - haj dě - večku.

[: V černým lese v hájíčku :]
namlóval šohaj děvečku.

Tak ju dlóho namlóval,
ja, až se na ňu rozhněval.

Uvázal ju u dubu
a nasypal jí žaludu.

Pí voděнку, jez žalud,

na mne smutného nežaluj.

Čula voze za lesem
a zavolala svým hlasem.

Je-li tu kdo z Moravy,
od mé maměny z té strany?

Zkažte tam mé máteři,
nech mě nečeká k večeři.

Ani zítra k obědu,
ja, sám Pán Bůh ví, kde budu.

A já se tu dobře mám,
vrany, straky kupce mám,
pepř, kořeníčko prodávám.

Ony mi to skupujó,
dolů voděnkó spóščajó.